

Parochieblad: 'Wegwijs |'t Klökske'
Jaargang 69 | nr.3 | 2 februari 2019

Column van de pastor
LEVENSBSCHOUWING

In Nederland mag je overal over spreken, want we zijn een open, tolerant en vrij land. Alleen als het gaat over levensbeschouwing, kijken mensen je vaak een beetje ongelukkig aan, zo van moeten we het daar ook al over hebben. Heel vaak loop ik dan tegen de houding aan van: ik wil wel overal over praten, maar over politiek en geloof, daar wil ik het niet over hebben. Daar komt alleen maar ruzie van. Dat is privé. Maar ondertussen is het zo privé geworden dat niemand het er meer over heeft. Maar wat er met de politiek gaande is, daar snap ik niets meer van, zeker niet op het grote wereldtoneel. Ik wil ook niet geloven dat er duistere machten en krachten aan het samenzweren zijn. Wat ik zie is dat er heel veel kortzichtig eigenbelang en eerzucht is en voortkomt uit een 'wij – zij' –denken waar ik net van had gedacht dat het met het wegvallen van de Berlijnse muur en het einde van de Koude Oorlog eindelijk voorbij zou zijn en dat we elkaar nu als gewone mensen zouden kunnen ontmoeten. Maar de muur is nog niet gevallen of de Islam roep allerhande angsten op bij mensen. Hoe actueel is Franciscus dan, omdat hij al ten tijde van de kruistochten niet bang was om dwars door alle linies heen naar de sultan te gaan. Uiteindelijk wilde de Sultan Franciscus geschenken mee geven. Maar die weigerde hij. Alleen één geschenk nam hij aan. Dat was een hoorn. Waarom? Omdat die gebruikt werd om de gelovigen tot gebed op te roepen. Toen de kruisvaders Jeruzalem veroverden, richtten zij een waar en onvoorstelbaar bloedbad aan met een waas van religieuze waanzin voor ogen. Het bloed moet door de straten gestroomd hebben. Toen de Sultan Jeruzalem heroverde, spaarde hij alle mensen en liet de gevangenen vrij. Hij koesterde geen wraak. Dit gebeurde na de ontmoeting met Franciscus. Het riep allemaal speculaties op dat hij bekeerd zou zijn. Maar dan heb je het weer: als iemand iets goed doet, wil je hem je eigen kamp intrekken en doet hij iets wat je niet zint dan behoort hij bij de vijand. Om je medemens als je broer of zus tegemoet te treden, daar heb je een weten voor nodig over waar we vandaan komen en waar we heen gaan en wat de zin van je leven is. Laat dit nu net de centrale vraag van levensbeschouwing zijn.

Pastor Mattie Jeukens ofm